

Oblastní inspektorát práce pro hlavní město Prahu

Kladenská 103/105, 160 00 Praha 6

tel: +420 950 179 310, fax: +420 950 179 309, e-mail: praha@suiip.cz, DS: dqiefdg

Č.j. 3255/3.30/20-4
Sp.zn. S3-2020-49

PŘÍKAZ

Oblastní inspektorát práce pro hlavní město Prahu (dále jen „inspektorát“), jako správní úřad věcně a místně příslušný dle ust. § 1 a § 2 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), ve vazbě na ust. § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), a dle ust. § 62 přestupkového zákona rozhodl ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. l) zákona o inspekci práce, v souladu s ust. § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 90 odst. 1 přestupkového zákona takto:

I.

IC: [redacted]

zast. [redacted]

[redacted], na základě plné moci ze dne 12. 8. 2019

(dále jen „obviněný“)

se uznává vinným

ze spáchání přestupku **na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců** zakotveného v ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, jehož se dopustil tím, že

dne 7. 5. 2019 na provozovně č. 0742, umístěné na adrese Obchodní centrum Chodov, Roztylská 2321/19, 148 00 Praha, bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti obviněného, narušoval soukromí zaměstnanců ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobil zaměstnance otevřenému sledování, když umístěním kamery v prostorách chodby a nastavením snímaného úhlu záběru umožnil sledování zaměstnanců

ve společných prostorách zaměstnavatele určených k odpočinku, čímž nepřiměřeným způsobem zasáhl do jejich soukromí.

Tímto jednáním obviněný porušil svou povinnost vyplývající z ust. § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“).

II.

Za spáchaný přestupek se obviněnému v souladu s ust. § 35 písm. b) přestupkového zákona a dle ust. § 24a odst. 2 zákona o inspekci práce ukládá správní trest pokuty ve výši:

15 000 Kč

(slovy: patnáct tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněný povinen dle ust. § 46 odst. 2 přestupkového zákona uhradit do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro hlavní město Prahu, Washingtonova 7, 113 57 Praha 1, vedený u ČNB, č. účtu 3754-67724011/0710, variabilní symbol: [REDACTED].

III.

Dle ust. § 150 odst. 4 správního řádu **není uložena povinnost nahradit náklady řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Inspektorát zahájil dne 17. 4. 2019 doručením Oznámení o zahájení kontroly č. j. 8572/3.50/19-1, ze dne 17. 4. 2019, u obviněného kontrolu, sp. zn. I3-2019-1060, v rámci působnosti inspektorátu podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce v rozsahu stanoveném ust. § 3 zákona o inspekci práce. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností vymezených v ust. § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce se zaměřením zejména na povinnosti na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců, a to za kontrolované období roku 2019. O výsledku kontroly byl sepsán protokol o kontrole č. j. 8572/3.50/19-2 (dále jen „protokol“). Protokol byl inspektorem inspektorátu vypracován dne 12. 7. 2019. Obviněný byl s obsahem protokolu o kontrole seznámen dne 2. 8. 2019 a byl poučen o právu podat dle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), námitky proti kontrolnímu zjištění do 15 dnů ode dne doručení protokolu. Obviněný využil svého práva a dne 19. 8. 2019 podal proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu včasné námitky, které byly dle ust. § 14 odst. 1 kontrolního řádu zamítnuty, o čemž byl obviněný dne 13. 9. 2019 vyrozuměn přípisem č. j. 8572/3.50/19-4 ze dne 13. 9. 2019.

Při posuzování jednání obviněného inspektorát hodnotil shromážděný spisový materiál:

- Oznámení o zahájení kontroly č.j. 8572/3.50/19-1, ze dne 17. 4. 2019
- Fotodokumentace pořízená inspektorátem dne 7. 5. 2019
- Seznam zaměstnanců obviněného na provozovně Obchodní centrum Chodov
- Směrnice pro provoz kamerového systému ze dne 14. 6. 2019
- Informace o kamerovém monitoringu – provozovna Chodov
- Technické údaje kamerového systému – provozovna Chodov
- Záznamy o činnostech zpracování osobních údajů
- Protokol o kontrole č.j. 8572/3.50/19-2, ze dne 12. 7. 2019
- Námitky obviněného proti kontrolnímu zjištění ze dne 19. 8. 2019
- Vyřízení námitek č.j. 8572/3.50/19-4, ze dne 13. 9. 2019
- Výpis z obchodního rejstříku obviněného včetně výpisu ze sbírky listin
- Výpis z registru ekonomických subjektů ČSÚ

- Výpis ze živnostenského rejstříku obviněného,
- Výpis z evidence úpadců Ministerstva spravedlnosti ČR
- Výpis z insolvenčního rejstříku
- Údaje o subjektech DPH
- Výpis z Centrální evidence dotací z rozpočtu

Na základě kontrolního zjištění a dokladů přiložených k protokolu (shromážděného důkazního materiálu) bylo prokázáno, že jednáním obviněného byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku:

na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců zakotveného v ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, jehož se dopustil tím, že

dne 7. 5. 2019 na provozovně č. 0742, umístěné na adrese Obchodní centrum Chodov, Roztylská 2321/19, 148 00 Praha (dále jen „provozovna obviněného“), bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti obviněného, narušoval soukromí zaměstnanců ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobil zaměstnance otevřenému sledování, když umístěním kamery v prostorách chodby a nastavením snímaného úhlu záběru umožnil sledování zaměstnanců ve společných prostorách zaměstnavatele určených k odpočinku, čímž nepřiměřeným způsobem zasáhl do jejich soukromí.

Tímto jednáním obviněný porušil svou povinnost vyplývající z ust. § 316 odst. 2 zákoníku práce, dle kterého:

*„Zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a **ve společných prostorách zaměstnavatele** tím, že podrobuje zaměstnance **otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.**“*

Kontrola byla u obviněného inspektorátem provedena dne 7. 5. 2019 na provozovně obviněného, kde bylo provedeno šetření za účelem zjištění faktického stavu provozu kamerového systému. Kontrolou bylo zjištěno, že obviněný měl kromě kamer rozmístěných na prodejně, také kamery umístěny v zázemí provozovny, jednotlivé kamery byly rozmístěny po chodbách zázemí, přičemž jedna z kamer na chodbě byla umístěna v blízkosti odpočinkového zázemí zaměstnanců obviněného. Dále bylo při kontrole ze strany inspektorátu zjištěno, že v místnosti vedoucí provozovny se zároveň nachází monitor pro obrazový výstup z těchto kamer. Uvedená skutečnost byla inspektorátem dne 7. 5. 2019 fotograficky zdokumentována.

V průběhu kontroly obviněný k provozu kamerového systému na provozovně obviněného předložil doklad - Informace o kamerovém monitoringu provozovny Chodov, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že: „**Monitoring je prováděn za účelem ochrany majetku a zdraví zákazníků, návštěvníků provozovny, zaměstnanců a třetích osob přistupujících do provozovny a oprávněných zájmů** [redacted] **a za účelem vymáhání eventuálních nároků** [redacted] **vyplývajících z prováděné podnikatelské činnosti a ochrany osob v prostorách provozovny.**“, a dále že: „**Prostřednictvím kamerového systému dochází ke zpracování Vaší podobizny či videozáznamu Vaší osoby a Vašich aktivit, a to v prostorách prodejny a zázemí zaměstnanců (sklad, kanceláře, vstupní a chodba).**“, a dále že: „**Monitoring probíhá v prostorách prodejny a zázemí zaměstnanců (sklad, kanceláře, vstupní prostory a chodba), nikoli však na WC, v šatně či prostorách kuchyňky.**“

Z fotodokumentace pořízené inspektorátem je však zřejmé, že umístění kamery v prostorách chodby také umožnilo sledování zaměstnanců ve společných prostorách zcela zjevně určených k odpočinku, přičemž v těchto prostorách se nacházely kuchyňské spotřebiče (myčka nádobí,

kávovar, varná konvice, mikrovlnná trouba, lednice) a rovněž byl tento prostor vybaven židlemi a stolkem, na kterém dle fotodokumentace bylo občerstvení (voda, chlebičky, aj.). Z uvedeného je tedy zřejmé, že zaměstnanci byli v těchto prostorách monitorováni, a to bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti obviněného, čímž bylo nepřiměřeným způsobem zasahováno do jejich soukromí.

Jednáním obviněného tak došlo k naplnění formální stránky přestupku zakotveného v ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

K materiální stránce přestupku je předně nutné konstatovat, že použití kamerového systému na pracovišti je v každém případě prostředkem k otevřenému sledování, který jako takový narušuje významným způsobem soukromí zaměstnanců. Toto jejich soukromí může být narušeno pouze v případě, že na straně zaměstnavatele existuje závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze jeho činnosti. Takovýmto závažným důvodem spočívajícím ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele je např. provozování strojů či technologií, které mohou potenciálně způsobit škodu, ať už na zdraví zaměstnanců či třetích osob nebo majetku. Jednalo by se např. o vysoce specializovaná pracoviště, kde chybný úkon znamená riziko většího ohrožení. Avšak ani využití této výjimky dle ust. § 316 odst. 2 zákoníku práce neznamená, že zaměstnavatel může monitorovat zaměstnance bez omezení. V této souvislosti je nutné uvést, že právo zaměstnance na soukromí na pracovišti je jedním z projevů práva na soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), jehož ideovým vzorem je „právo být ponechán sám sobě“. Zákoník práce sice umožňuje zaměstnavatelům za určitých podmínek otevřeně či skrytě kontrolovat pracoviště a společné prostory kamerovým systémem, kamerový systém však může směřovat např. k ochraně majetku zaměstnavatele, ale v žádném případě nesmí umožňovat sledování míst vyhrazených k ryze soukromým činnostem zaměstnanců, tj. nesmí zasahovat do soukromí zaměstnanců. Z uvedeného je zřejmé, že kamerový systém nesmí být používán v prostorách určených k odpočinku zaměstnanců. Pokud je v takových prostorách nutné kamery umístit, musí být pro soukromí zaměstnanců vymezeno místo z dosahu kamer.

Podnikatelská činnost obviněného zcela jistě nenaplnuje jakýkoli závažný důvod, který by měl spočívat ve zvláštní povaze činnosti obviněného, a proto také sledování zaměstnanců obviněného ve společných prostorách určených k odpočinku zaměstnanců nemůže být důvodné. Rovněž tak způsob zpracování kamerového záznamu nebo počet osob nakládajících s tímto záznamem, nejsou pro posuzování míry zásahu do osobnostních práv zaměstnanců podstatné. Navíc obviněný postupoval v rozporu s jím předloženou Informací o kamerovém monitoringu provozovny Chodov, kde je uvedeno, že: „*Monitoring probíhá v prostorách prodejny a zázemí zaměstnanců (sklad, kanceláře, vstupní prostory a chodba), nikoli však na WC, v šatně či prostorách kuchyňky.“*

Je nutné uvést, že oblast ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců je pod zvýšenou právní ochranou. V případě, že je zaměstnanec monitorován i v prostorách určených k odpočinku, je to pro něj velmi nepříjemné, neboť je sledován v době, kdy má právo na svoje soukromí. Sledování zaměstnance prostřednictvím kamerového systému v době odpočinku může ovlivňovat jeho psychický stav a sebeúctu a může rovněž zhoršovat pracovní výkonnost zaměstnance. Lze tak konstatovat, že ze strany zaměstnavatele se jedná o opatření vedoucí k vytváření zneklidňujícího prostředí na pracovišti, což může vést i k narušení vztahů na pracovišti. Nezákonný zásah do soukromí zaměstnance ze strany zaměstnavatele také narušuje právní i morální principy, na nichž je vztah zaměstnanec – zaměstnavatel postaven. Vzhledem k výše uvedenému společenská škodlivost jednání obviněného nemůže být snížena ani tím, že dle dokladů předložených obviněným v rámci kontroly, jsou záznamy z kamerového systému obviněným uchovávány pouze po omezenou dobu, a to 12 dnů, že jsou uloženy pouze v prostorách předmětné provozovny, a že přístup k těmto záznamům má pouze omezený okruh subjektů.

Materiální stránka přestupku zakotveného v ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce tak byla rovněž naplněna.

Dle ust. § 90 odst. 1 přestupkového zákona správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty. V souladu s ust. § 150 odst. 1 správního řádu pak správní orgán může příkaz vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné. Vzhledem k uvedeným skutečnostem považuje inspektorát zjištění o naplnění znaků skutkové podstaty uvedeného přestupku za dostatečné k vydání tohoto příkazu, který může být prvním úkonem v řízení.

Inspektorát posuzoval, zda v dané věci nepřichází v úvahu upuštění od uložení správního trestu ve smyslu ust. § 43 odst. 2 přestupkového zákona. Inspektorát konstatuje, že od uložení správního trestu upustit nelze, neboť vzhledem k závažnosti přestupku a okolnostem jeho spáchání nelze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před inspektorátem postačí k jeho nápravě.

S ohledem na výše uvedené tedy inspektorát přistoupil k určení druhu a výměry správního trestu.

Dle ust. § 36 přestupkového zákona správní trest lze uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Při určení druhu a výměry správního trestu inspektorát vycházel z ust. § 37 přestupkového zákona, přičemž dle ust. § 38 přestupkového zákona přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, jenž jsou v případě obviněného dány zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem obviněného porušen, významem a rozsahem následků přestupku, způsobem a okolnostmi spáchání přestupku, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele, a dále pak přihlédl i k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného.

Inspektorát konstatuje, že uložení správního trestu napomenutí ve smyslu § 45 přestupkového zákona nepřipadá v posuzovaném případě v úvahu, neboť obviněný se svým jednáním dopustil závažného porušení zákoníku práce, jehož materiální stránka byla výše specifikována, a použití takového druhu správního trestu by nesplnilo svůj účel z hlediska individuální i generální prevence.

Rovněž pak správní trest zákazu činnosti dle ust. § 47 přestupkového zákona nelze v posuzované věci uložit, neboť podle ust. § 47 odst. 2 přestupkového zákona lze zákaz činnosti uložit jen tehdy, je-li to stanoveno zákonem, a nejvýše na dobu tam stanovenou. Není-li doba zákazu činnosti stanovena, lze zákaz činnosti uložit nejdéle na 3 roky. Zákon o inspekci práce uložení trestu zákazu činnosti umožňuje pouze v souvislosti se správním deliktem na úseku vyhrazených technických zařízení dle ust. § 20 odst. 2 písm. c) zákona o inspekci práce a správním deliktem na úseku vyhrazených technických zařízení dle ust. § 33 odst. 2 písm. c) zákona o inspekci práce, nikoliv však v případě přestupku, jehož se dopustil obviněný.

Správní trest propadnutí věci ve smyslu ust. § 48 přestupkového zákona taktéž nelze v daném případě uložit, neboť neexistuje věc, která by náležela pachateli (obviněnému) a současně s tím, by šlo o věc,

„a) která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena,

b) kterou pachatel získal přestupkem nebo jako odměnu za něj, nebo

c) kterou pachatel, byť i jen zčásti, nabyl za věc uvedenou pod písmenem b), pokud hodnota věci uvedené pod písmenem b) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná.“

Z obdobných důvodů nelze uložit ani trest propadnutí náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 49 přestupkového zákona.

V posuzovaném případě není též možné uložit ani správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku dle ust. § 50 přestupkového zákona, neboť podle ust. § 50 odst. 1 přestupkového zákona lze tento správní trest uložit právnické nebo podnikající fyzické osobě, stanoví-li tak zákon, přičemž při ukládání tohoto správního trestu dbá správní orgán na to, aby zásah do soukromí pachatele byl přiměřený povaze a závažnosti přestupku. Zákon o inspekci práce uložení správního trestu zveřejnění rozhodnutí o přestupku rovněž neumožňuje.

Z výše uvedeného vyplývá, že jako jediný možný druh správního trestu lze v posuzovaném případě uložit správní trest pokuty ve smyslu ust. § 46 přestupkového zákona a § 35 písm. b) přestupkového zákona.

Povaha a závažnost spáchaného přestupku je dána zejména jeho materiální stránkou, která byla výše podrobně popsána.

Inspektorát posoudil i okolnosti spáchání přestupku a délku doby, po kterou trvalo protiprávní jednání.

V případě přestupku na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců zakotveného v ust. § 24a odst. 2 zákona o inspekci práce, lze v tomto skutku obviněného spatřovat časově ohraničené jednání.

Inspektorát se při určení druhu a výměry správního trestu zabýval v souladu s ust. § 39 a § 40 přestupkového zákona otázkou existence možných polehčujících či přitěžujících okolností. Inspektorát dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nebyly nalezeny polehčující okolnosti výslovně uvedené v ust. § 39 přestupkového zákona. Současně inspektorát konstatuje, že při určení druhu a výše správního trestu vzal do úvahy i okolnost, že obviněný dopustil porušení pracovněprávních předpisů poprvé. Tato okolnost byla inspektorátem vzata do úvahy při stanovení druhu a výše správního trestu. Inspektorát současně ani neshledal, že by v posuzovaném případě existovaly přitěžující okolnosti výslovně uvedené v ust. § 40 přestupkového zákona.

Obviněný v rámci podaných námitek proti kontrolnímu zjištění uvedl, že: „(...) *předmětná kamera na chodbě v zázemí prodejny kontrolované osoby v OC Chodov již nesnímá odpočinkové zázemí zaměstnanců kontrolované osoby – prostor kuchyňky, ale její zorný úhel byl upraven tak, aby snímala pouze prostor chodby v zázemí a nikoli již prostor kuchyňky.*“, a současně předložil Směrnici pro provoz kamerového systému ze dne 14. 6. 2019, s účinností od 1. 7. 2019, která upravuje používání kamerového systému na provozovně obviněného, včetně schématu rozmístění kamer v rámci provozovny obviněného. V souvislosti s obviněným uváděnou nápravou vytýkaného nedostatku je třeba uvést, že inspektorát i přes následnou nápravu nemůže pominout skutečnost, že se obviněný dopustil porušení zákonného ustanovení. To, že byla provedena náprava, nezbujuje obviněného odpovědnosti za spáchaný přestupek. Zároveň je nutno zdůraznit, že je povinností obviněného po celou dobu své činnosti postupovat dle zákona, ne až následně při shledání nedostatku správním orgánem.

Současně bylo při hodnocení jednotlivých kritérií pro určování výše pokuty přihlédnuto k povaze činnosti obviněného. V rámci toho byly posuzovány zejména majetkové poměry obviněného. Bylo nahlédnuto do obchodního rejstříku, živnostenského rejstříku, insolvenčního rejstříku a registru ekonomických subjektů. Obviněný je veden v obchodním rejstříku [REDAKCE]. Základní kapitál obviněného činí [REDAKCE] Kč. Příložená sbírka listin obchodního rejstříku obsahuje údaje o hospodaření obviněného, přičemž z výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2018 obviněný vykázal kladný hospodářský výsledek [REDAKCE] Kč. Dle výpisu z registru ekonomických subjektů ČSÚ je obviněný co do počtu zaměstnanců zařazen do velikostní kategorie: [REDAKCE] zaměstnanců. Obviněný má tato živnostenská oprávnění: [REDAKCE]

[REDAKCE] Obviněný realizuje svou

podnikatelskou činnost ve větším množství provozoven. Obviněný je registrován jako plátce DPH od [REDAKCE]. Dle výpisu z Centrální evidence dotací z rozpočtu byl obviněný příjemcem státních dotací, přičemž od roku 2014 do roku 2015 obdržel dotace od Ministerstva práce a sociálních věcí v celkové výši [REDAKCE] Kč. Nebylo zjištěno, že by obviněný byl v insolvenčním řízení nebo v evidenci úpadců. Nebyla nalezena žádná omezující kritéria pro určování výše pokuty z hlediska majetkových poměrů obviněného. Tyto skutečnosti dle názoru inspektorátu nenaznačují, že by výše uložené pokuty mohla mít pro obviněného likvidační následky.

Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, aby pokuta za přešůpek naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Odpovídající intenzita majetkové újmy v prvé řadě závisí na závažnosti spáchaného přešůpku. Ta v sobě zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, v daném případě dle ust. § 24a odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce až do výše 1 000 000 Kč, tak individuální závažnost protiprávního jednání, která byla v tomto konkrétním případě hodnocena zejména rozsahem a následky protiprávního jednání obviněného.

Výměra pokuty byla stanovena při samé spodní hranici sankčního rozpětí tak, aby dostatečně plnila svou preventivní funkci a obviněného do budoucna motivovala k dodržování právních předpisů a aby zároveň plnila funkci represivní, tedy funkci sankce za již spáchané porušení právního předpisu. Inspektorát s ohledem na uvedené považuje výši uložené pokuty 15 000 Kč za přiměřenou, odpovídající jednotlivým shora vymezeným kritériím pro její určení a rovněž funkcím, které má pokuta plnit.

V případě, že by obviněný nebyl schopen uloženou pokutu uhradit jednorázově, má možnost požádat příslušný celní úřad o splátkový kalendář.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán ust. § 150 odst. 4 správního řádu, dle kterého nelze uložit povinnost nahradit náklady řízení, jestliže je vydání příkazu prvním úkonem v řízení.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podat v souladu s ust. § 150 odst. 3 správního řádu **odpor**, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení. Odpor se podává u inspektorátu, který příkaz vydal.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a v řízení se pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

V Praze dne 17.2.2020

JUDr. Luboš
Záveský

Digitálně podepsal
JUDr. Luboš Záveský
Datum: 2020.02.18
11:28:38 +01'00'

JUDr. Luboš Záveský
Vedoucí inspektor

Za správnost vyhotovení: JUDr. Ladislava Šmídová

Rozdělovník:

1 x Oblastní inspektorát práce pro hlavní město Prahu

1 x

Č.j. 11510/7.30/20-4
Sp.zn. S7-2020-171

PŘÍKAZ

Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj se sídlem v Ústí nad Labem, ul. SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem (dále jen „OIP“) jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), ve spojení s ustanovením § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a jako místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona o přestupcích, ve věci řízení o přestupku, kterého se měla dopustit podnikající fyzická osoba [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČ [REDAKCE], rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o přestupcích

t a k t o:

I.

Obviněný, podnikající fyzická osoba [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] - [REDAKCE], IČ [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“ či „zaměstnavatel“), je vinen, že porušil ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce, když nejméně dne 16. 1. 2019 bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, narušoval soukromí zaměstnanců, když je podroboval otevřenému sledování pomocí kamerového systému a to na kontrolovaném pracovišti účastníka řízení v prodejně masa a uzenin na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], konkrétně pomocí kamery umístěné na prodejně tak, že snímala prodejní prostor a obličje zaměstnankyň - prodavaček zepředu, tedy na pracovišti, kde vykonávají zaměstnanci svou práci,

čímž se účastník řízení dopustil správního deliktu právnických osob na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, na který se podle ustanovení § 112 odst. 1 věta první zákona o přestupcích ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupek podle tohoto zákona.

II.

Za spáchaný správní delikt se účastníku řízení podle ustanovení § 35 písm. a) přestupkového zákona ukládá správní trest **napomenutí**.

Odůvodnění

Dne 16. 1. 2019 byla zahájena kontrola předložením průkazu. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností vymezených v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce se zaměřením zejména na povinnosti na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců. Kontrolovaným pracovištěm byla prodejna masa a uzenin na adrese [REDAKCE], [REDAKCE].

Průběh a výsledky kontroly jsou uvedené v protokolu o kontrole č.j. 1778/7.50/19-2 ze dne 21. 2. 2019, ve kterém inspektor shrnul závěry svého šetření, specifikoval nedostatky a uvedl ustanovení právních předpisů, ze kterých vyplývají povinnosti porušené účastníkem řízení. Tento protokol byl doručen prostřednictvím České pošty dne 25. 2. 2019. Součástí protokolu bylo rovněž poučení dle ustanovení § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, o možnosti podat námitky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole. Účastník řízení této možnosti nevyužil.

K výroku I.

Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení porušil ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce jednáním uvedeným ve výroku I. tohoto příkazu. Toto zjištění je v protokolu o kontrole zaznamenáno pod bodem 1 na str. 2.

Podle ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce platí, že *zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.*

Při kontrole byl inspektory také proveden tzv. test přiměřenosti (proporcionality), který aplikují i soudy (např. nález ÚS sp. zn. Pl. ÚS 4/94), a který zvažuje při posuzování tři základní hlediska: vhodnost (bude-li zvolený prostředek způsobit dosažení sledovaného účelu - technické parametry a počet kamer, dostatečná doba uchování záznamů apod.), nutnost (není-li možné sledovaný účel zajistit jiným, objektivně srovnatelným způsobem při stejném nebo menším zásahu do chráněných hodnot) a přiměřenost (zda míra zásahu do práv zaměstnanců není nepřiměřená hodnotám, které zaměstnavatel kamerovým systémem chrání).

OIP má tak za dostatečně prokázáno, že se účastník výše uvedeným dopustil správního deliktu podle § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

K výroku II.

Příkazem je rozhodováno o odpovědnosti za spáchaní správního deliktu dle zákona o inspekci práce. V souladu s ustanovením § 112 odst. 1 přestupkového zákona se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti přestupkového zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona.

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl OIP v souladu s ustanovením § 37 písm. a) a g) zákona o přestupcích k povaze a závažnosti správních deliktů a k povaze činnosti účastníka řízení coby pachatele správních deliktů, jakož i k jeho poměrům.

Osobní a majetkové poměry účastníka řízení hodnotil OIP na základě údajů z veřejně dostupných rejstříků a registrů. Dle informací insolvenčního rejstříku v době vydání příkazu nebylo vedeno ani zahájeno s účastníkem řízení insolvenční řízení. Účastník řízení je malým zaměstnavatelem, dle statistických údajů uvedených v Registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES zaměstnává 6 – 9 zaměstnanců. Ve veřejné části Živnostenského rejstříku má zapsaná tři živnostenská oprávnění a to v předmětu podnikání 1. Řeznictví a uzenářství, 2. Hostinská činnost a 3. Prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. K těmto předmětům podnikání má zapsanou jednu provozovnu.

OIP přihlédl k tomu, že se účastník řízení dopustil jednoho správního deliktu, přičemž okolnosti jeho spáchání neshledal OIP takového rázu, aby účastníkovi řízení bránily v řádném plnění povinností uložených příslušnými pracovněprávními předpisy.

Ke správnímu deliktu na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců je nutno uvést následující. Ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce uvádí taxativní výčet způsobů, které zákon považuje za narušení soukromí zaměstnanců, pokud nejsou zaměstnavatelem prováděny bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele. Jedná se o podrobení zaměstnanců otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci, a to na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele. Z výše uvedeného lze dovodit rozsah tohoto sledování, kdy ostatní, v zákoně neuvedené způsoby, nejsou porušením pracovněprávních předpisů, pokud by tedy byla kontrola prováděna u všech zaměstnanců stejným způsobem a v obdobném rozsahu. Např. kontrola pohybu služebního vozidla prostřednictvím GPS není sledováním dle tohoto zákona a reakce zaměstnavatele na případné zjištěné nedostatky jsou považovány za oprávněnou kontrolu zaměstnavatele dle § 316 odst. 1 zákoníku práce, event. za součást obecné kontrolní pravomoci zaměstnavatele vyplývající z § 11 zákoníku práce. S tím souvisí také pojem soukromí, které lze pro účely tohoto článku zjednodušit na schopnost identifikace daného zaměstnance a s tím spojený zásah do adresné „osobní, intimní sféry člověka v jeho integritě, která zahrnuje všechny projevy osobnosti konkrétního a jedinečného lidského tvora. Pojem soukromí obsahuje též hmotný i myšlenkový prostor jednotlivce, součástí soukromého života je i právo na vytváření a rozvíjení vztahů s dalšími lidskými bytostmi“ (Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 6/2009 Ochrana soukromí při zpracování osobních údajů).

Jako polehčující okolnost OIP hodnotil skutečnost, že se jednalo o první kontrolu pracovněprávních předpisů u účastníka řízení, který má malou provozovnu rodinného charakteru a dále skutečnost, že účastník řízení odstranil nedostatek zjištěný kontrolou a kamera na prodejně je upravena tak, že snímá pouze pulty se zbožím a nesnímá již zaměstnankyně.

S ohledem na výše uvedené posouzení kritérií závažnosti a společenské škodlivosti správních deliktů, kterých se účastník řízení dopustil, s přihlédnutím k jeho osobním a majetkovým poměrům, uložil OIP účastníkovi řízení správní trest napomenutí podle § 35 písm. a) zákona o přestupcích.

V souladu s ustanovením § 45 zákona o přestupcích OIP upozorňuje účastníka řízení na důsledky protiprávního jednání, pokud by se dopouštěl podobného jednání i v budoucnu, tedy že mu podle zákona o přestupcích hrozí i jiné správní tresty než je napomenutí (typicky pokuta).

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor u Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj se sídlem v ulici SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem, a to ve lhůtě 8 dnů, která se počítá ode dne následujícího po dni doručení písemného vyhotovení příkazu.

V Ústí nad Labem dne 14. května 2020

Mgr. Aleš Kalvoda
vedoucí inspektor

Za správnost vyhotovení: Mgr. Helena Pernerová

Rozdělovník:

1 x Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj

1 x [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj
Milady Horákové 3, 658 60 Brno-střed
tel: +420 950 179 900, fax: +420 950 179 901, e-mail: brno@suip.cz, DS: a9heffd

MACEK a SYN, s.r.o.
U Pošty 290
696 02 Ratíškovice

Vypraveno dne 11. 9. 2019

Č.j. 17584/9.30/19-10
Sp.zn. S9-2019-323

ROZHODNUTÍ

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj, jako správní úřad věcně a místně příslušný dle ust. § 60 odst. 1 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve vazbě na ust. § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle ust. § 5 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), rozhodl na základě ust. § 67 odst. 1 a 2 správního řádu ve spojení s ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky, takto:

I. Obviněný: **MACEK a SYN, s.r.o.**
IČO: 25586262
U Pošty 290
696 02 Ratíškovice
(dále jen „obviněný“)

se uznává vinným ze spáchání **přestupků na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců**

- 1) **podle ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce** tím, že narušil soukromí zaměstnanců na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele, když dne 17.1.2019 na pracovišti na adrese U Mlýna 1418, 696 02 Ratíškovice, používal kamerový systém sestávající se z 24 kamer, když 4 kamery (kamera č. 8 zaměřená na kancelář se dvěma administrativními pracovišti, kamera č. 10 zaměřená na kancelář s jedním administrativním pracovištěm, kamera č. 11 zaměřená na kancelář s jedním administrativním pracovištěm a kamera č. 7 zaměřená na společné prostory pro zaměstnance - šatnu) byly používány, aniž by k tomu měl závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze vykonávané činnosti, čímž obviněný porušil povinnost stanovenou mu ust. § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“),

- 2) podle ust. § 24a odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce tím, že neinformoval zaměstnance o rozsahu kontroly a způsobech jejího provádění, když dne 17.1.2019 na pracovišti na adrese U Mlýna 1418, 696 02 Ratíškovice, používal kamerový systém sestávající se z 24 kamer, aniž by své zaměstnance přímo informoval o rozsahu kontroly a způsobech jejího provádění, čímž obviněný porušil povinnost stanovenou mu ust. § 316 odst. 3 zákoníku práce.

II. Za spáchané přestupky se výše uvedenému obviněnému ukládá dle ust. § 35 písm. b) a dle ust. § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky správní trest:

pokuta,

a to dle ust. § 24a odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce

ve výši 45 000 Kč

(slovy: čtyřicetpětisícikorunčeských).

Uloženou pokutu je obviněný povinen dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky uhradit do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj vedený u České národní banky, č. účtu 3754-17721621/0710, konst. symbol: 1148, variab. symbol: 25586262.

III. Výše uvedený obviněný je povinen dle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uhradit paušální částku náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1 000,00 Kč (slovy: Jeden tisíc korun českých). Tato částka je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Státního úřadu inspekce práce vedený u ČNB č. účtu 19-1024821/0710, konst. symbol: 1148, variab. symbol: 25586262, spec. symbol: 990021506.

Odůvodnění

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „inspektorát“), zahájil s obviněným dne 17.1.2019 kontrolu podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) v rozsahu ust. § 3 zákona o inspekci práce. Kontrola byla provedena na pracovišti obviněného na adrese U Mlýna 1418, 696 02 Ratíškovice (dále jen „pracoviště“). Kontrolním obdobím bylo zvoleno období roku 2018. Předmětem kontroly bylo především dodržování povinností obviněného na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců. O kontrole byl v souladu s ust. § 9 písm. f) a ust. § 12 kontrolního řádu vyhotoven protokol č.j.: 1482/9.50/19-11 ze dne 25.1.2019 (dále jen „protokol“), který byl téhož dne doručen do datové schránky obviněného. Obviněný byl v protokolu poučen o možnosti podat písemně námitky proti kontrolnímu zjištění. Obviněný tohoto práva ve smyslu ust. § 13 kontrolního řádu nevyužil.

Dne 27.2.2019 byla do datové schránky inspektorátu doručena „Odpověď na žádost o písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou“. V této zprávě obviněný inspektorátu sdělil, že došlo k deinstalaci kamer v prostorách kanceláří a v prostoru jídelny (společenského prostoru pro jídlo a oddech). Obviněný dále uvedl, že veškeré snímané prostory byly označeny polepy, které poskytují informaci, že prostor je monitorován kamerovým systémem, a že zaměstnanci obviněného byli informováni o monitorování prostor prostřednictvím vnitropodnikové směrnice, kterou obviněný doložil v příloze této zprávy.

Po vyhodnocení skutečností zjištěných v rámci kontroly, považoval inspektorát skutková zjištění za dostatečná, proto bylo dne 19.6.2019 v souladu s ust. § 150 odst. 1 správního řádu

a s ust. § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky zahájeno správní řízení doručení příkazu č.j.: 17584/9.30/19-4, ze dne 29.5.2019 (dále jen „příkaz“), do datové schránky obviněného. Příkazem byla obviněnému uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za spáchání přestupků na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců dle ust. § 24a odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona o inspekci práce.

Dne 20.6.2019 byl do datové schránky inspektorátu doručen odpor obviněného proti příkazu. Obviněný v odporu mimo jiného uvedl, že ihned po provedené kontrole vytykané nedostatky odstranil, napravil a přijal právní i faktické kroky k tomu, aby se daných konání v budoucnu znovu nedopustil. Obviněný neprodleně deinstaloval kamery v prostorách kanceláří a v prostoru jídelny (společenského prostoru pro jídlo a oddych). Veškeré snímané prostory obviněný označil polepy a zaměstnanci byli informováni o monitorování prostor prostřednictvím vnitropodnikové směrnice. Obviněný tvrdil, že nejednal s úmyslem poškodit své zaměstnance, či nepřiměřeně zasahovat do jejich soukromí. Obviněný se snažil zajistit bezpečnost na pracovišti, chránit zdraví zaměstnanců a jejich i svůj majetek.

Obviněný dále uvedl, že vytykaný stav byl na jeho pracovišti shledán poprvé a nebyla u něj dána recidiva. Inspektorátu byla ze strany obviněného poskytována maximální součinnost, bez prodlení bylo odpovězeno na připisy správního orgánu a obviněný měl snahu vyjít inspektorátu vstříc tak, aby kontrola proběhla hladce.

Dle obviněného výše uložené peněžité sankce byla nepřiměřená a neúměrně vysoká. Obviněný apeloval na institut správního uvážení a institut zmírnění tvrdosti zákona v souvislosti s výší uložené pokuty. Pokuta v takové výši nebyla obviněným legitimně očekávána a neplnila výchovnou ani preventivní funkci. Obviněný měl za to, že rozhodnutím inspektorátu bylo nepřiměřeným způsobem zasáhnuto do majetkové sféry obviněného stanovením neadekvátně vysoké pokuty, čímž byla inspektorátem porušena zásada proporcionality. Obviněný tvrdil, že provedení kontroly mělo za následek nápravu závadného stavu, správní řízení splnilo represivní, preventivní i výchovnou funkci.

Obviněný také zmínil případ uložení pokuty ve výši 5 000 Kč bytovému družstvu, které provozovalo v bytovém domě kamerový systém ze sedmi kamer. Úřad pro ochranu osobních údajů konstatoval, že družstvo porušilo zákon tím, že jedna z kamer byla umístěna u hlavního vchodu a současně monitorovala i veřejné prostranství před domem. Při srovnání obou výší pokut dospěl obviněný k závěru, že výše jemu uložené pokuty byla nepřiměřená.

Obviněný v závěru odporu navrhl, aby výše uložené pokuty mu byla adekvátně snížena, případně aby bylo v souladu s ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky upuštěno od správního trestu.

Jelikož byl odpor podán ve lhůtě osmi dnů ode dne oznámení (doručení) příkazu, jednalo se o odpor podaný v zákonem stanovené lhůtě, kterým se v souladu s ust. § 150 odst. 3 správního řádu uvedený příkaz zrušil a řízení pokračovalo dále. O pokračování správního řízení byl obviněný vyrozuměn přípisem inspektorátu ze dne 2.7.2019. Obviněný byl tímto přípisem řádně poučen o svých právech a povinnostech, včetně práva na doložení relevantních důkazů k prokázání svých osobních a majetkových poměrů, a taktéž byl vyrozuměn o provedení důkazů listinou mimo ústní jednání dne 24.7.2019 v 8:30 hod.

Dne 24.7.2019 se k nařízenému provedení důkazů listinou mimo ústní jednání obviněný nedostavil. Jelikož se obviněný nedostavil bez náležité omluvy, nebo důležitého důvodu a inspektorát dospěl k závěru, že průběh a účel řízení nevyžadoval použití zajišťovacích prostředků, navíc být přítomen u provedení důkazů bylo právem obviněného, nikoli jeho povinností, inspektorát rozhodl projednat věc v jeho nepřítomnosti, o čemž byl v souladu s ust. § 18 správního řádu vyhotoven protokol č.j.: 17584/9.30/19-7.

Dne 29.7.2019 bylo do datové schránky obviněného doručeno vyrozumění o ukončení dokazování. Obviněný byl tímto přípisem inspektorátu vyrozuměn o ukončení dokazování a byl poučen o právech dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a dle ust. § 38 odst. 1 téhož zákona. Obviněný byl taktéž upozorněn na možnost doložení relevantních důkazů k prokázání svých osobních a majetkových poměrů obviněného. K uplatnění těchto práv mu byla poskytnuta lhůta

do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto vyzoomění. Obviněný však ve stanovené lhůtě žádného ze svých práv nevyužil.

Následně inspektorát přistoupil k vydání rozhodnutí, neboť po zhodnocení všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že se obviněný bez důvodných pochybností, jak požaduje ust. § 3 správního řádu, dopustil přestupků dle ust. § 24a odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona o inspekcii práce, tak jak jsou popsány ve výroku tohoto rozhodnutí.

Ad I. 1) - Přestupku na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekcii práce se právnická osoba dopustí tím, že naruší soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele některým ze způsobů uvedených v § 316 odst. 2 zákoníku práce.

Dle ust. § 316 odst. 2 zákoníku práce nesmí zaměstnavatel bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.

Kontrolou provedenou dne 17.1.2019 bylo zjištěno, že na pracovišti obviněného byl umístěn kamerový systém skládající se z 24 kamer, z nichž 14 bylo umístěno uvnitř provozovny a 10 kamer monitorovalo vnější okolí provozovny. Obviněný při kontrole předložil náhledy z kamer - záběry na prostory, které kamery snímají.

Kamera č. 8, se nacházela v kanceláři, ve které byly dvě administrativní pracoviště (psací stoly, židle a další kancelářský nábytek). V době provedení kontroly zde vykonávali práci dva zaměstnanci. Kamera se nacházela naproti vstupu do prostor kanceláře v horním pravém rohu místnosti vedle oken a byla namířena na celé prostory kanceláře. Z předloženého náhledu je zřejmé, že kamera snímala celý prostor kanceláře, obě administrativní pracoviště i oba zaměstnance, kteří zde vykonávali práci, a také zaznamenávala vstup a odchod osob do a z této kanceláře.

Kamera č. 10, se nacházela v kanceláři a vstup do této kanceláře byl přímo naproti vstupu do kanceláře jednatel společnosti. V této kanceláři se nacházelo jedno administrativní pracoviště pro jednu osobu. V době provedení kontroly zde vykonávala práci jedna zaměstnankyně. Kamera byla umístěna vpravo od vstupu do kanceláře (v pravém horním rohu místnosti od vstupu do kanceláře) a byla namířena na prostory kanceláře. Z předloženého náhledu je zřejmé, že kamera snímala celé prostory kanceláře a osobu vykonávající práci u pracovního stolu, a také zaznamenávala vstup a odchod osob do a z této kanceláře.

Kamera č. 11, se nacházela v kanceláři, ve které bylo jedno administrativní pracoviště (psací stůl, židle a další kancelářský nábytek). V době provedení kontroly zde vykonával práci jednatel obviněného. Kamera byla umístěna vlevo od vstupních dveří do kanceláře (v levém horním rohu místnosti od vstupu do kanceláře) a byla namířena na prostory kanceláře. Z předloženého náhledu je zřejmé, že kamera snímala celé prostory kanceláře a osobu vykonávající práci u pracovního stolu, a také zaznamenávala vstup a odchod osob do a z této kanceláře.

Kamera č. 7, se nacházela ve společných prostorách pro zaměstnance - v šatně. V prostorách šatny se nachází kuchyňská linka vybavená kuchyňskými spotřebiči, jídelní stoly, židle a na protější straně od umístění kamery také šatní skříňky zaměstnanců. Kamera byla umístěna vlevo od vstupu do místnosti (v levém horním rohu vedle oken) a byla namířena doprostřed místnosti. Z předloženého náhledu je zřejmé, že kamera snímala celé prostory šatny, včetně vstupu do šatny (na snímku po pravé straně, vpravo od skříňek pro zaměstnance) a vstupu do sociálního zařízení (naproti vstupu do šatny, vedle kuchyňské linky).

Dne 23.1.2019 v rámci poskytnutí součinnosti dle ust. § 8 písm. f) kontrolního řádu, [redacted] obviněného pan [redacted] (dále jen „pan [redacted]“), mimo jiného uvedl, že kamerový systém byl na pracovišti zaveden ode dne 1.9.2016. Kamerový systém byl dle pana [redacted] zaveden z důvodu ochrany majetku zaměstnavatele před protiprávním jednáním zaměstnanců a třetích osob, jakož i ochrany majetku a zdraví zaměstnanců. Pan [redacted] dále vypověděl, že se jedná o zařízení s uchováváním záznamu, a to po dobu 120 dnů u venkovních

kamer a 60 dnů u vnitřních kamer. Kamery č.8, č.10 a č.11 byly dle pana ██████ nainstalovány z důvodu ochrany majetku zaměstnavatele. Kamera č.7 byla umístěná ve společenských prostorách, šatny jsou nově součástí přilehlého sociálního zařízení, kde není kamera instalována, šatny jsou takto označeny na vstupních dveřích do sociálního zařízení. Pan ██████ dále řekl, že pozorováním kamerového systému na pracovišti nedošlo k narušení soukromí zaměstnanců na pracovišti.

Jak v odůvodnění odporu uváděl obviněný, je třeba při kolizi dvou či více vzájemných subjektivních práv (právo na ochranu majetku, na straně zaměstnavatele – neboť to bylo dle pana ██████ hlavním důvodem zavedení kamerového systému, a právo na ochranu soukromí na straně zaměstnance) použít tzv. test proporcionality. Ústavní soud použil testu proporcionality aplikoval například ve svém Nálezu ze dne 12.10.1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94:

„Vzájemné poměrování ve vzájemné kolizi stojících základních práv a svobod spočívá v následujících kritériích:

Prvním je kritérium vhodnosti, tj. odpověď na otázku, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (ochranu jiného základního práva).

Druhým kritériem poměrování základních práv a svobod je kritérium potřebnosti, spočívající v porovnávání legislativního prostředku, omezujícího základní právo resp. svobodu, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod.

Třetím kritériem je porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv.“

Při uvažování o zvoleném způsobu kontroly je z hlediska jednotlivých dílčích kritérií testu proporcionality (vhodnost, nutnost, přiměřenost) třeba posoudit zvolený prostředek a způsob kontroly jako celek. Kontrolu zaměstnanců prostřednictvím kamerového systému bude dle inspektorátu možné realizovat pouze tehdy, nebude-li možné realizovat sledovaný účel jinak, nebude-li zde jiný objektivně srovnatelný legální prostředek, který by stejně dobře nebo lépe umožňoval dosáhnout sledovaného účelu při stejném nebo menším zásahu do chráněných hodnot. Pokud tedy obviněný při kontrole argumentoval, že hlavním důvodem pro používání kamerového systému v prostoru šatny a kanceláří byla ochrana jeho majetku, mohl být tento zabezpečen jiným způsobem, například kontrolami při vstupu a výstupu z areálu pracoviště obviněného (aby se zamezilo případnému vynášení zboží menší velikosti či drobným krádežím). Z hlediska ochrany před krádeží materiálu, s nímž zaměstnanci pracovali v hale, bylo dle názoru inspektorátu zcela dostačující použití kamer v těchto halách a ve venkovních prostorách, v prostoru nakládky a vykládky zboží. Používáním kamer v prostorách kanceláří a v prostoru šatny (společenského prostoru pro jídlo a oddech) nenaplněvalo zásadu potřebnosti zásahu do soukromí zaměstnanců, neboť dosáhnout účelu, který sledoval obviněný jako zaměstnavatel šlo i jiným způsobem.

Obviněný dále v odporu odkazoval na rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“), kterým byla uložena pokuta bytovému družstvu za umístění kamery u hlavního vchodu, která současně monitorovala i veřejné prostranství před domem (parkoviště). Inspektorát uvádí, že tento případ není přílehlavý s případem obviněného. V případě obviněného se jednalo o využívání čtyř kamer a o snímání zaměstnanců po dobu jejich výkonu práce. K míře soukromí zaměstnance na pracovišti tak lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 158/2012, kdy se jednalo o používání kamer v hotelu. V tomto judikátu je uvedeno, že Městský soud shodně s ÚOOÚ upřednostnili zájem na ochranu soukromí (jako jedno ze základních lidských práv) před zájmem na ochraně majetku s tím, že postup stěžovatele, který nadřadil zájem na ochraně před drobnými krádežemi, vandalstvím a případným excesem některého z návštěvníků nad právo na ochranu soukromí a osobního života, je nepřipustný a především neproporcionální.

Inspektorát je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že míra narušení soukromí zaměstnanců při používání kamerového systému na pracovišti byla neúměrná významu a hodnotě zájmů, k jejichž ochraně tento kontrolní nástroj směřoval a obviněný tak svým jednáním porušil ust. § 316 odst. 2 zákoníku práce.

Společenská škodlivost daného jednání obviněného byla v tomto případě rovněž naplněna. Spočívá především v narušení základního práva zaměstnanců na soukromí, když tito byli natáčeni kamerami, aniž by k tomu měl obviněný závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze vykonávané činnosti. Jako k polehčující okolnosti inspektorát přihlíží k tvrzení obviněného, který se po provedené kontrole zavázal kamery v prostorech kanceláří a ve společných prostorech – šatně odinstalovat. Inspektorát však na tomto místě upozorňuje obviněného, že následné odstranění kamer není způsobilé zbavit obviněného odpovědnosti za spáchaný přestupek, jak konstatoval Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č.j.: 38 Ad 16/2011-77, ze dne 27.12.2012: „*Náprava zjištěných nedostatků není dobrodiní žalobce, ale jeho povinností vyplývající z konkrétních ustanovení zákoníku práce.*“ Další polehčující okolnost inspektorát shledává v tom, že obviněný je uznán ze spáchání přestupků na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců poprvé.

Naplněním jak formální stránky (porušení ustanovení zákoníku práce), tak materiální stránky (společenská škodlivost), se obviněný bezesporu dopustil přestupku na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců dle ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

Ad I. 2) - Přestupku na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ust. § 24a odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce se právnická osoba dopustí tím, že neinformuje zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění podle § 316 odst. 3 zákoníku práce.

V ust. § 316 odst. 3 zákoníku práce je stanoveno: Jestliže je u zaměstnavatele dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, který odůvodňuje zavedení kontrolních mechanismů podle odstavce 2, je zaměstnavatel povinen přímo informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění.

Jak již bylo výše uvedeno, obviněný při kontrole dne 17.1.2019 provozoval kamerový systém skládající se z 24 kamer, z nichž 14 bylo umístěno uvnitř provozovny a 10 kamer monitorovalo vnější okolí provozovny. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že o této skutečnosti nebyli zaměstnanci obviněného řádně informováni, když je tento přímo neinformoval o rozsahu a způsobech kontroly prováděné pomocí kamerového systému.

Dne 23.1.2019 v rámci poskytnutí součinnosti dle ust. § 8 písm. f) kontrolního řádu, ██████████ obviněného pan ██████████ uvedl, že byla zpracována vnitropodniková směrnice, upravující zásady nakládání s kamerovým systémem, jakož i dodatky k pracovním smlouvám zaměstnanců. Tuto směrnici s názvem „Provozování kamerového systému“, ze dne 23.1.2019, obviněný doručil do datové schránky inspektorátu dne 27.2.2019. Obviněný se ve svém přepise vyjádřil tak, že veškeré snímané prostory byly označeny polepy, které poskytují informaci, že je prostor monitorován kamerovým systémem. Ke směrnici byl připojen seznam zaměstnanců s jejich podpisy o seznámení se s provozováním kamerového systému. Na základě výše uvedeného je inspektorát přesvědčen, že obviněný svým jednáním porušil ust. § 316 odst. 3 zákoníku práce.

Společenskou škodlivost jednání obviněného inspektorát spatřuje v negativním zásahu do právní jistoty a informovanosti jeho zaměstnanců, když na pracovišti zavedl kamerový systém zasahující do jejich soukromí a s touto situací je nijak neseznámil. Jako polehčující okolnost hodnotí inspektorát následné dopracování směrnice o provozování kamerového systému, avšak ani tato skutečnost jej nezbujuje odpovědnosti za spáchaná přestupky.

Naplněním jak formální stránky (porušení ustanovení zákoníku práce), tak materiální stránky (společenská škodlivost), se obviněný bezesporu dopustil přestupku na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců dle ust. § 24a odst. 1 písm. b) zákona o inspekci práce.

K určení druhu a výměry správního trestu inspektorát uvádí následující:

Jelikož inspektorát na základě níže uvedených skutečností rozhodl o uložení správního trestu ve formě pokuty, musel se při její výměře řídit ust. § 24a odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce, dle kterého lze za přestupek dle ust. § 24a odst. 1 písm. a) téhož zákona (uvedený v bodě I. 1) výroku tohoto rozhodnutí) uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč; dle ust. § 24a odst. 2 písm. b)

zákona o inspekci práce lze za přestupek dle ust. § 24a odst. písm. b) téhož zákona (uvedený v bodě I. 2) výroku tohoto rozhodnutí) uložit pokutu až do výše 100 000 Kč.

Jak vyplývá z výše uvedeného, obviněný byl uznán vinným ze spáchání dvou přestupků. Inspektorát proto musel zohlednit také ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého za dva nebo více deliktů jednáni téhož obviněného, projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Toto ustanovení vychází ze zásady absorpce, kterou lze shrnout tak, že se výše pokut za jednotlivé přestupky nesčítají a sankce se ukládá za přestupek, který je nejpřísněji postihnutelný. Nutno dodat, že skutečnost, že bylo obviněným spácháno více přestupků, je hodnocena jako přitěžující okolnost. Inspektorát doplňuje, že při stanovení výměry pokuty nepostupoval dle ust. § 41 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je pokuta ukládána dle ust. § 24a odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce.

Při určení výměry trestu bylo zohledněno, že zákon o inspekci práce dává správním orgánům při stanovení výše pokuty za spáchání přestupků možnost úvahy tím, že stanoví za spáchání přestupku pouze maximální výši pokuty, kterou lze uložit, a nestanoví v tomto směru žádné další podmínky či omezení. Tato diskreční pravomoc inspektorátu při stanovení výše pokuty se řídí vedle ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky také ust. § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce, které vyjmenovává výčet skutečností, k nimž je nutno přihlídnout a vždy je při stanovení výše pokuty posoudit. Jedná se o poměry obviněného, závažnost přestupku, zejména způsob jeho spáchání a jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.

Obecně lze přestupky na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců hodnotit jako závažné, což vyplývá z maximální výše pokuty, kterou lze za tyto přestupky uložit a také ze skutečnosti, že ochrana soukromí fyzických osob, tedy i zaměstnanců na pracovišti, patří mezi základní lidská práva a svobody zaručené Listinou základních práv a svobod, Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práva svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, jak vyplývá ze změny provedené ústavním zákonem č. 162/1998 Sb., např. v čl. 10.

Co se týká způsobu spáchání obou přestupků, pak je inspektorát toho názoru, že obviněný dostatečně nedbal na své povinnosti stanovené závaznými předpisy, tedy na to, aby nenarušoval soukromí zaměstnanců na pracovištích a ve společných prostorách, a aby informoval zaměstnance o rozsahu kontroly a způsobech jejího provádění.

Okolnosti spáchání přestupků a jejich následky inspektorát shledává jako podstatné, neboť nedodržení výše popsaných zákonných povinností výrazným způsobem zasahovalo do soukromí a každodenního pracovního života zaměstnanců, a také způsobovalo jejich neinformovanost o způsobu kontroly, kterou prováděl obviněný jako zaměstnavatel pomocí provozovaného kamerového systému. K přitěžujícím a polehčujícím okolnostem se inspektorát vyjádřil již výše v rámci hodnocení společenské škodlivosti obou přestupků.

Inspektorát dále hodnotil osobní a majetkové poměry obviněného a povahu jeho činnosti. Dle ustálené judikatury správní orgán vychází při hodnocení osobních a majetkových poměrů především z dokladů doložených delikventem. Obviněný doklady, týkající se osobních a majetkových poměrů, nedoložil, ačkoli byl na tuto možnost v průběhu správního řízení upozorňován. Inspektorát proto vycházel ze skutečností jemu známých z úřední a kontrolní činnosti. Inspektorát tedy nahlédl do Sbírký listin zveřejněné na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti ve veřejné části obchodního rejstříku, konkrétně do Rozvahy ve zkráceném rozsahu ke dni 31.12.2018. Obviněný má v Rozvaze uvedeno, že aktiva i pasiva dosáhla stejné výše 27 321 000 Kč. Dlouhodobý nehmotný majetek obviněného dosáhl výše 5 569 000 Kč a dlouhodobý hmotný majetek výše 306 000 Kč. Pohledávky obviněného činily částku 14 830 000 Kč. Z výkazu zisku a ztráty obviněného vyplývá, že tržby z prodeje výrobků a služeb dosáhly výše 14 321 000 Kč. Výsledek hospodaření obviněného dosáhl v tomto účetním období, tj. ode dne 1.1.2018 do dne 31.12.2018 výše – 227 000 Kč, přičemž v předchozím období činil 859 000 Kč. Inspektorát tedy zhodnotil, že obviněný vzhledem k celkovému objemu finančních prostředků, kterými disponoval v průběhu roku 2018, byl na konci tohoto období v mírné ztrátě.

Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že obviněný jako společnost s ručením omezeným vznikl dne 3.1.2000, na pracovním a finančním trhu České republiky tedy působí déle než 19 let. Základní kapitál obviněného ve výši 100 000 Kč byl zcela splacen. Inspektorát je toho názoru, že se dle výpisu z Registru ekonomických subjektů jedná o malého zaměstnavatele, který ke dni ukládání sankce zaměstnává 10 – 19 zaměstnanců. V příloze k účetní uzávěrce má obviněný uvedeno, že průměrný přepočtený počet zaměstnanců v průběhu účetního období roku 2018 činil 11 zaměstnanců. Obviněný dle výpisu z živnostenského rejstříku disponuje dvěma živnostenskými oprávněními s předměty podnikání: Vodoinstalatérství (vzniklo dne 3.1.2000); Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (vzniklo dne 3.1.2000).

K hledisku osobních a majetkových poměrů inspektorát doplňuje, že toto hledisko není jediným ani nejdůležitějším kritériem při stanovení výše sankce. K tomuto je třeba odkázat na Rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j.: 38 Ad 16/2010-127, ze dne 27.11.2012, který stanoví, „*Odvíjení výše pokuty pouze od výsledků finančního hospodaření firmy a úspěšnosti podnikání by nenaplněvalo smysl § 36 zákona o inspekci práci, který zajišťuje spravedlivou a přiměřenou pokutu, a to vzhledem ke všem kritériím uvedeným v tomto ustanovení. Odvíjení výše pokuty pouze od současné majetkové a finanční situace delikventa by přineslo stav, kdy špatně hospodařící subjekt by mohl beztrestně porušovat zákony, neboť by neměl zdroje na úhradu pokuty.*“. Při stanovení výše sankce musí být komplexně hodnoceny skutky, protiprávní jednání, tj. porušení zákonem chráněných zájmů, ve vztahu ke konkrétním následkům a okolnostem, majetkovým poměrům a polehčujícím i přitěžujícím okolnostem.

S ohledem na vše výše uvedené k osobním a majetkovým poměrům obviněného a k povaze jeho činnosti, pak lze dospět k závěru, že pokuta za přestupky je zcela přiměřená a je způsobilá přiměřeně zasáhnout obviněného tak, aby pro něj nebyla likvidační. Dle výše uvedených dokladů výměra pokuty nedosahuje parametrů likvidační povahy ve smyslu ustálené judikatury, neboť její úhrada nepřivede obviněného k likvidaci, resp. při povolení splátek příslušným správním orgánem nebude jediným smyslem podnikání obviněného její splacení.

Inspektorát tedy zhodnotil všechny výše uvedené skutečnosti, a to jak separátně, tak v celkovém kontextu, a shledal, že uloží druh správního trestu ve formě pokuty a její výměru stanoví na 45 000 Kč. Taková výše sankce pak odpovídá nejen závažnosti přestupků, způsobu jejich spáchání a jejich následkům a okolnostem, za nichž byly spáchány, ale také všem zjištěným osobním a majetkovým poměrům obviněného a polehčujícím i přitěžujícím okolnostem.

Inspektorát po podrobném zhodnocení skutečností je přesvědčen, že uložená sankce naplňuje smysl a účel správního trestání, tj. v daném případě odpovídá jak funkci preventivní, tedy že se obviněný napříště bude snažit vyvarovat porušování právních předpisů, ale i funkci represivní, v níž se odráží skutečnost, že přestupky již byly beze sporu spáchány, a tyto byly vyhodnoceny jako závažné a společensky nežádoucí. Je na místě k tomuto uvést, že sankce za protiprávní jednání s sebou musí nést přiměřený zásah i do majetkové sféry obviněného, aby tento byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je vázán.

Pokuta za přestupky tedy byla uložena v souladu s principy správního trestání, zásadami správního práva a ustálenou soudní judikaturou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, nahradit náklady řízení paušální částkou, která ve smyslu ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí 1 000 Kč (jedentisíckorunčeských), když řízení o přestupku vyvolal obviněný porušením své právní povinnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne jeho oznámení prostřednictvím výše uvedeného Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně, ke Státnímu úřadu inspekce práce se sídlem Opavě, Kolářská 451/13, PSČ 746 01. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

V Brně dne 22.8.2019

Ing. et Ing. Bc. Tomáš Musil, v.r.
vedoucí inspektor Oblastního inspektorátu práce
pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj

Roder

Za správnost vyhotovení: Mgr. Luděk Roder

Rozdělovník:

- 1 x Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj
- 1 x MACEK a SYN, s.r.o., U Pošty 290, 696 02 Ratiškovice, DS: eucjm69

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj
Milady Horákové 3, 658 60 Brno-střed
tel: +420 950 179 900, fax: +420 950 179 901, e-mail: brno@suip.cz, DS: a9heffd

ContiTrade Services s.r.o.
Objízdna 1628
765 02 Otrokovice

Vypraveno dne: 27.4.2020

Č.j. 10917/9.30/20-3
Sp.zn. S9-2020-373

P Ř Í K A Z

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj, jako správní úřad věcně a místně příslušný dle ustanovení § 60 odst. 1 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve vazbě na ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), rozhodl na základě ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky takto:

I. Obviněný: **ContiTrade Services s.r.o.**
IČO: 41193598
Objízdna 1628
765 02 Otrokovice
(dále jen „obviněný“)

se uznává vinným ze spáchání **správního deliktu** (ve vazbě na ustanovení § 112 odst. 1 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky) **na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce** tím, že bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích „BestDrive - Zlín-Malenovice“, na adrese Bezručova 1161, 760 01 Zlín, a na pracovištích „BestDrive“, na adrese Tyršova 874, 400 04 Ústí nad Labem, a ve společných prostorách obviněného tým, že podroboval zaměstnance otevřenému sledování (na pracovištích se nacházelo celkem 16 kamer). Tímto obviněný porušil ustanovení § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“).

- II. Za spáchaný správní delikt se výše uvedenému obviněnému ukládá dle ustanovení § 35 písm. b) a dle ustanovení § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky správní trest:

napomenutí

- III. Dle ustanovení § 150 odst. 4 správního řádu není uložena povinnost nahradit náklady řízení.

Odůvodnění

Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „inspektorát“) zahájil dne 19.7.2019, kontrolu dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) a v rozsahu ustanovení § 3 zákona o inspekcii práce. Kontrola byla zaměřena na dodržování povinností na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců a na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Kontrolována byla pracoviště „BestDrive - Zlín-Malenovice“, na adrese Bezručova 1161, 760 01 Zlín, a na pracovištích „BestDrive“, na adrese Tyršova 874, 400 04 Ústí nad Labem. Provedením kontroly byla pověřena Ing. Veronika Heřmánková, inspektorka oddělení inspekce III (pracovní vztahy a podmínky).

O kontrole byl dne 2.10.2019, v souladu s ustanoveními § 9 písm. f) a § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, pořízen protokol č.j. 22961/9.50/19-22, jenž byl zaslán obviněnému dne 2.10.2019 prostřednictvím datové schránky a téhož dne byl i doručen. V protokolu o kontrole je konstatováno porušení ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce (bod 1.) a ustanovení § 316 odst. 3 zákoníku práce (bod 2.). Zároveň byl obviněný v protokolu o kontrole poučen o možnosti podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky (ustanovení § 13 odst. 1 kontrolního řádu).

Uvedeného práva bylo využito, když dne 21.10.2019 inspektorát obdržel přípis označený jako „*Námitky společnosti ContiTrade Services s.r.o. proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole ze dne 2.10.2019*“. Obviněný k bodu 2., o němž je vedeno toto přestupkové řízení, uvedl, že se zjištěním nesouhlasí a považuje jej za skutkově nesprávné a nepodložené potřebnými doklady. Z poskytnutí součinnosti ze dne 30.7. a 12.9. ani z vnitřní směrnice zaměstnavatele nevyplývá výše uvedený závěr o nepřipustném monitorování zaměstnanců prostřednictvím kamerového systému, stejně tak pouze z přiložené fotodokumentace nelze bez dalšího učinit závěr o nepřipustném sledování zaměstnanců. Z podkladů uvedených na str. 4 protokolu o kontrole nelze v žádném případě vyvodit závěr o tomto sledování zaměstnanců. Kontrolní orgán na podporu svého kontrolního zjištění také uvádí na str. 4 protokolu o kontrole, že „dotazovaní zaměstnanci se domnívají, že zaměstnavatel kamerový systém využívá také ke kontrole jejich výkonnosti, kdy vedoucí pracovník či jeho zástupce kontrolují záznamy z kamer a sledují, jak zaměstnanci pracují. Obviněný uvádí, že jak ze samotné citace přímo vyplývá, jedná se pouze o domněnky dotazovaných zaměstnanců, důkaz o porušení dotčeného ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce však chybí. Kontrolní zjištění uvedeného protokolu o kontrole tak není podloženo jednoznačnými důkazy o porušení povinností obviněného.“

Obviněný již ve svém poskytnutí součinnosti ze dne 12.9. uvedl, že kamerový systém instalovaný na svých provozovnách v žádném případě nezasahuje nepřiměřeným způsobem do práva zaměstnanců na ochranu soukromého a osobního života. Kamery jsou statické, nepohybují se a monitorují pouze a výlučně nezbytně nutné výseky prostoru prodejny a servisu, přičemž k tomuto monitorování je dán závažný důvod. Zaměstnanci obviněného nejsou na pracovištích soustavně monitorováni, ale snímání pouze pasivně. Instalací a používáním kamerového systému zaměstnavatel naplňuje jednoznačný zájem, a to ochranu majetku zaměstnavatele, života, zdraví a majetku zaměstnanců a také zákazníků, kteří se v prostorách prodejen a servisů pohybují. Dle názoru obviněného by měl v posuzovaném případě kontrolní orgán přihlídnout ke specifické pracovní náplni a činnosti zaměstnavatele, kterou je provozování autoservisů a pneuservisů. Tento aspekt nebyl kontrolním orgánem při provádění kontroly vůbec zvážen.

Před instalací kamerového systému zaměstnavatel velmi důkladně a pečlivě zvážil otázku přípustné míry zásahu do soukromí svých zaměstnanců. Rovněž zaměstnavatel v této souvislosti poměřoval svůj zájem na ochraně majetku a zachování vysoké míry bezpečnosti na straně jedné se zájmem a právem zaměstnanců na zachování jejich soukromí na straně druhé. Jednoznačný závěr, zda instalace kamer u zaměstnavatele je po právní stránce ještě přípustná či nikoliv, ovlivňuje celá řada faktorů, mezi nimiž vystupuje v tomto konkrétním případě specifika snímaných prostor a účel, pro který zaměstnavatel přistoupil k instalaci kamerového systému. Při monitorování prostor prodeje a servisů zaměstnavatele zcela logicky dochází k určité míře narušování soukromí zaměstnanců, a to zaměstnavatel připouští.

Rozhodující je však, jaký zájem převáží při vzájemné poměrování práv (zda zabezpečení majetku zaměstnavatele a ochrana života a zdraví zaměstnanců nebo právo na soukromí zaměstnanců). Podstatné je rovněž, zda tento zásah do práv zaměstnanců na soukromí je přiměřený a zda nelze sledovaného efektu docílit jinými méně invazivními prostředky. Zaměstnavatel je přesvědčen, že zásah do práv jeho zaměstnanců je vzhledem ke všem okolnostem jeho provozu a činnosti přiměřený, míra narušování soukromí zaměstnanců je maximálně omezena a rovněž je zaměstnavatel přesvědčen, že efektu zamýšleného instalací kamerového systému nelze docílit jinými prostředky, neboť tyto selhaly, tj. neosvědčily se.

Námítky proti kontrolním zjištěním byly Bc. Antonínem Vojtou, vedoucím oddělení inspekce III. a nadřízeným inspektorky Ing. Veroniky Heřmánkové, byly zamítnuty, o čemž byl obviněný vyrozuměn přípisem „Vyřízení námitek nadřízeným“ ze dne 4.11.2019, doručeným obviněnému prostřednictvím datové schránky dne 5.11.2019.

S ohledem na shora uvedené má inspektorát kontrolní zjištění za prokázaná a kontrolu za ukončenou. Protokol č.j. 22961/9.50/19-22 vč. spisového materiálu je podkladem pro vydání tohoto příkazu. Inspektorát jako věcně a místně příslušný správní orgán považuje skutková zjištění uvedená v citovaném protokolu za dostatečná v souladu s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu.

Inspektorát upozorňuje obviněného, že dne 1.7.2017 nabyl účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky. Dle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky: *Na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona.*

Správního deliktu na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce se právnická osoba dopustí tím, že naruší soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele některým ze způsobů uvedených v § 316 odst. 2 zákoníku práce.

Dle ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce:

(2) Zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.

Kontrolou doložených dokladů bylo zjištěno, že obviněný využívá ke kontrole kamerový systém, který je umístěn na kontrolovaných provozovnách, a to na provozovně Zlín – Malenovice a Ústní nad Labem. Kamerový systém je využíván od roku 2012.

Na provozovně Zlín – Malenovice je instalováno celkem 5 kamer, z toho jedna kamera je umístěna na prodejně, druhá kamera je umístěna na pracovišti, kde probíhá servis osobních vozidel, třetí kamera je umístěna také na pracovišti, kde probíhá servis osobních vozidel, čtvrtá kamera je umístěna na pracovišti, kde probíhá servis nákladních vozidel a pátá kamera je umístěna na místě, kde probíhá skladování pneu (dvůr).

Na provozovně v Ústí nad Labem je instalováno dle pořízené fotodokumentace celkem 11 kamer, z toho jedna kamera je umístěna na prodejně, druhá kamera je umístěna na pracovišti, kde probíhá servis osobních vozidel, třetí kamera je umístěna také na pracovišti, kde probíhá servis osobních vozidel, stejný prostor také snímá čtvrtá kamera a pátá kamera. Kamera 6 je umístěna na další pracoviště, kde dochází k servisu vozidel. Kamery 7 až 11 snímají venkovní prostory a okolí.

Z poskytnutých informací vyplynulo, že kamera je statická a nepohybuje se.

Z doložené směrnice CTS_S02TS a z poskytnutých informací ze dne 30.7.2019 vyplynulo, že obviněný prostřednictvím kamerového systému realizuje sledovaný účel, tj. chránit zájmy zaměstnavatele, jeho zaměstnanců a zákazníků (např. ochrana majetku před krádeží a škodou, úrazy, dodržování předepsaných pracovních postupů). K tomu obviněný ve vnitřní směrnici určil, že záznamy z kamerového systému budou využívány pouze v souvislosti se zjištěním události, která poškozuje tyto důležité, právem chráněné zájmy. Dle směrnice činí lhůta pro uchovávání záznamů 7 dní, kdy kamera je v provozu 24 hodin denně.

Z poskytnutých informací ze dne 16.9.2019 vyplynulo, že záznamy jsou uchovávány po dobu 7-30 dnů.

Z pořízené fotodokumentace na provozovně Zlín – Malenovice vyplynulo, že jedna z 5 kamer (označena jako prodejna) je nasměřována nejen na majetek zaměstnavatele, ale snímá i osobu zaměstnance. Z poskytnutých informací ze dne 30.7.2019 bylo zjištěno, že kamera 1 – prodejna monitoruje dané pracoviště za účelem ochrany zaměstnance před napadením a proti krádeži. Kamera také sleduje manipulaci s pokladní hotovostí.

Z poskytnutých informací ze dne 30.7.2019 také vyplynulo, že důvody pro zavedení kamerového systému jsou na jednotlivých pracovištích stejné.

Z pořízené fotodokumentace na provozovně Ústí nad Labem tedy také vyplynulo, že jedna z kamer (označena jako č. 1) je nasměřována nejen na majetek zaměstnavatele naskladněný na dané prodejně, ale snímá i osobu zaměstnance.

Dva dotazovaní zaměstnanci se domnívají, že zaměstnavatel kamerový systém využívá také ke kontrole jejich výkonnosti, kdy vedoucí pracovník či jeho zástupce kontrolují záznamy z kamer a sledují, zda zaměstnanci pracují.

Je třeba poznamenat, že kamerový systém jako prostředek musí být pro dosažení daného účelu vhodný, nutný a přiměřený. Za daných okolností však lze daného účelu dosáhnout i za existence jiných prostředků umožňujících rovněž naplnit sledovaný účel.

Majetek zaměstnavatele proti krádeži lze zajistit např. pomocí bezpečnostních kódů. Současně z doloženého záznamu není rozpoznatelné, že kamera č. 1 a kamera prodejna snímá prostor pod monitorem a klávesnicí, kde jsou umístěny zásuvky či příruční pokladny s hotovostí. V případě, že chce kontrolovaná osoba prostřednictvím kamerového systému chránit finanční hotovost uloženou na příslušném místě a není možné tuto hotovost proti krádeži chránit jiným způsobem (např. trezorem či bezpečnostní schránkou s elektronickým zámekem či jiným typem pokladny), je nutné kameru zacílit výhradně na tento sledovaný objekt.

Je důvodné se také domnívat, že prostřednictvím kamerového systému nelze také zajistit ochranu zaměstnance před napadením, jak bylo zjištěno, na daném pracovišti se po dobu pracovní doby nachází více než 1 zaměstnanec a pracovní doba je zpravidla v denní dobu od 7:00 do 17:00 nebo 18:00 hodin.

Kontrolovaná osoba dále uvedla, že kamerový systém (zde myšleno kamera č. 1 a kamera prodejna) slouží pro řešení mimořádných událostí (krádež osobních věcí zaměstnanců). K tomuto je třeba poznamenat, že obviněný je povinen dle ustanovení § 226 zákoníku práce zajistit bezpečnou úschovu svršků a osobních předmětů, které zaměstnanci obvykle nosí do zaměstnání. Ke splnění této povinnosti však lze využít jiných prostředků (uzamykatelné skříňky), než je kamerový systém, proto je zde tento systém nevhodný, nepřiměřený a neopodstatněný.

Jak bylo fyzickou kontrolou zjištěno, zázemí zaměstnanců, kde si mohou uschovat své osobní věci po dobu jejich pracovní doby, je zajištěno.

Dále bylo z poskytnutých informací ze dne 30.7.2019 bylo zjištěno, že zaměstnavatel, prostřednictvím zaměstnanců interního auditu, využívá záznamy z kamerového systému rozmístěného na jednotlivých provozovnách také k tomu, aby mohl prozkoumat stížnost zaměstnanců, kteří podali na linku stížnost. Je třeba říci, že stížnost jednotlivých zaměstnanců lze prošetřit jiným vhodným způsobem, než prostřednictvím údajů z kamerového systému. Zde je kamerový systém, jako prostředek způsobilý k dosažení sledovaného účelu, nepřiměřený.

Z kontrolního šetření tak vyplynulo, že zaměstnavatel, jako kontrolovaná osoba, monitoruje zaměstnance prostřednictvím kamerového systému na provozovně Zlín-Malenovice a Ústí nad Labem tak, že je podrobuje otevřenému sledování a narušuje tak soukromí zaměstnanců na pracovišti, a to bez závažného důvodu spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele.

Kontrolní zjištění je popsáno v bodu 1. protokolu o kontrole.

Tímto má inspektorát za prokázané, že obviněný porušil ustanovení § 316 odst. 2 zákoníku práce. Správní orgán se zcela ztotožňuje se závěry inspektorky výše popsány a s Vyřízením námitek nadřízeným, k nimž nemá víceméně čehokoliv dodat. Správní orgán je taktéž přesvědčen, že obviněný zavedl na svých pracovištích kamerový systém, aniž by byla splněna podmínka zvláštní povahy činnosti zaměstnavatele a že zvolený způsob kontroly nesplňuje kritérium přiměřenosti (je na místě aplikovat test proporcionality představující porovnání vhodnosti (zda kamerový systém coby zvolený prostředek může přispět k dosažení cíle), nutnosti (zda není možné cíle dosáhnout jiným šetrnějším způsobem) a přiměřenosti zvoleného prostředku (vyvažování kolidující hodnot)). Inspektorát se domnívá, že zájem obviněného na ochraně zájmu (ochranu majetku před krádeží a škodou, úrazy, dodržování předepsaných pracovních postupů) za dané situace nepřeváží nad zájmem zaměstnanců na ochraně jejich soukromí, tzn. Inspektorát není přesvědčen, že by obviněný nemohl sledovaného účelu dosáhnout za využití jiných prostředků, tj. míněno prostředků, které by nezasahovaly do chráněných hodnot - osobnostních práv zaměstnanců (či pokud by snad zasahovaly, dělo by se tak v podstatně menší míře). Jak uvedl Úřad na ochranu osobních údajů ve svém stanovisku č. 6/2009: „*Soukromí můžeme stručně popsat jako osobní, intimní sféru člověka v jeho integritě, která zahrnuje všechny projevy osobnosti konkrétního a jedinečného lidského tvora. Pojem soukromí obsahuje rovněž hmotný i myšlenkový prostor jednotlivce, součástí soukromého života je i právo na vytváření a rozvíjení vztahů s dalšími lidskými bytostmi.*“

Společenskou škodlivost spatřuje inspektorát v nepřiměřeném zásahu do osobnostních práv zaměstnanců. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Evropského soudu pro lidská práva, zaměstnanci svědčí právo na ochranu soukromí i na pracovišti (jako konkrétním místě) mimo dobu, kdy vykonává práci, stejně tak jako v době, kdy práci koná. Inspektorát je toho názoru, že by k instalaci kamerových systémů mělo docházet pouze ve výjimečných případech.

Naplněním formální stránky (porušení ustanovení právního předpisu) i materiální stránky (společenská škodlivost) došlo ke spáchání správního deliktu na úseku ochrany soukromí a osobních práv zaměstnanců podle ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

K určení druhu a výměry správního trestu inspektorát uvádí následující:

Ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí demonstrativní výčet skutečností, k nimž se přihlédne při určení druhu a výměry trestu. Následující ustanovení § 38, § 39 a § 40 citovaného zákona dále rozvádí tyto skutečnosti, a to z pohledu povahy a závažnosti přestupku, polehčujících a přitěžujících okolností.

Při rozhodování o druhu a výměře správního trestu přihlédl správní orgán v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce k závažnosti správního deliktu, jehož se obviněný dopustil, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Pokud se týče povahy a závažnosti správního deliktu, pak inspektorát konstatuje, že obviněný nedbal svých povinností týkajících se zaměstnávání osob, když monitoroval své zaměstnance prostřednictvím kamerového systému, čímž je podroboval otevřenému sledování a narušoval tak jejich soukromí na pracovišti, a to bez závažného důvodu spočívající ve zvláštní povaze své činnosti.

Pokud se týče způsobu spáchání správního deliktu a okolností, za nichž byl spáchán, inspektorát uvádí, že shledává spáchání správního deliktu nedbalostním. Okolnosti spáchání správního deliktu shledává inspektorát podstatnými, neboť nainstalování kamerového systému zcela jistě došlo k poškození osobnostních práv zaměstnance. Pochybení považuje inspektorát za nežádoucí a společensky škodlivé. Inspektorát poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Ads 171/2009-60, ze dne 2.6.2010 – „...*Porušením nebo nesplněním povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě je porušen zájem společnosti, pak je naplněna objektivní stránka správního deliktu a k vyvození odpovědnosti za takový správní delikt postačí prokázání těchto porušení. ...*“

Inspektorát zhodnotil všechny výše uvedené skutečnosti, a to jak separátně, tak v celkovém kontextu, a shledal, že druh správního trestu ve formě napomenutí, je v daném případě přiměřený.

V souladu s ustanovením § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky je inspektorát povinen při ukládání napomenutí upozornit obviněného na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání. Při opakovaném spáchání správního deliktu podle ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce tak obviněnému hrozí uložení správního trestu ve formě pokuty (ustanovení § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky), a to až do výše 1.000.000 Kč dle ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) zákona o inspekci práce.

Inspektorát po podrobném zhodnocení skutečností je přesvědčen, že napomenutí obviněného naplňuje smysl a účel správního trestání, tj. v daném případě odpovídá zejména funkci preventivní, tedy že se obviněný napříště bude snažit vyvarovat porušování zákona, ale i funkci represivní, v níž se odráží skutečnost, že správní delikt již byl beze sporu spáchán. Inspektorát je přesvědčen, že napomenutí za spáchání správního deliktu bylo uloženo v souladu s principy správního trestání, zásadami správního práva a ustálenou soudní judikaturou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán ustanovením § 150 odst. 4 správního řádu, dle kterého nelze uložit povinnost nahradit náklady řízení, jestliže je vydání příkazu prvním úkonem v řízení. Nutno podotknout, že v případě podání opravného prostředku by se příkaz zrušil a by bylo v řízení pokračováno, přičemž obviněnému by vznikla povinnost hradit náklady řízení.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podat v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu **odpor**, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu k výše uvedenému Oblastnímu inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně, Milady Horákové 3.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a v řízení se pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

V Brně dne 6.4.2020

Otisk úředního razítka

Mgr.
Anna
Slívová

Digitálně
podepsal Mgr.
Anna Slívová
Datum:
2020.04.27
08:15:48 +02'00'

JUDr. Dagmar Berková, v.r.
Vedoucí oddělení právního

Za správnost vyhotovení: Mgr. Anna Slívová

Rozdělovník:

- 1 x Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj
- 1 x ContiTrade Services s.r.o., Objízdná 1628, 765 02 Otrokovice, DS: cr8wkbp